

S VDĚČNOSTÍ, S PŘÁNÍM, S BOŽÍM POŽEHNÁNÍM...

Lidé dobré vůle!

Zvolil jsem toto oslovení, neboť právě tak to zvěstovali andělé nad chlévem v Betlémě – „Pokoj lidem dobré vůle“.

Biblická kniha Kazatel nás upozorňuje, že je čas zrození pro Zemi a je čas zrození pro Věčnost. Je čas přicházet a je čas kráčet dál. S končícím rokem se završuje další etapa mého života a přítomnosti mezi Vámi a já kráčím dál – dej Bůh směrem k moudrosti a věčnosti svého života.

Proto bych chtěl z hloubi svého srdce poděkovat.

Poděkovat Vám, všem kritikům mého života.

Chce-li někdo být jiný než normální, a to jsem vždy chtěl – být raději přirozený než normální, musí se připravit na to, že bude proplouvat rozbouřeným mořem. Děkuji Vám tedy za to, že jste mě nenechali usnout na růžích, ale neustále trbili moji životní cestu, směr, energii, i poslání..

Poděkovat Vám, všem opatrným.

Vám všem, kteří nejste zlí, jen čekáte v davu, ve stínu bezejmennosti a přepečlivě sledujete, jak se poutníkům podaří projít tunelem, případně plout na rozbouřeném moři života a vyjít na druhé straně. Děkuji Vám tedy za pramen trpělivosti, zkoumání i vyhlížení a toužení po obzorech...

Poděkovat Vám, všem věrným.

„V každickém čase miluje přítel, zrodil se bratrem pro doby soužení“ (Přísloví 17:17) Přítel si tě váží pro tvé silné stránky a laskavě se vyrovnává s tvými slabostmi. Děkuji Vám za Vaši přítomnost a především Vaši Laskavost v mém osobním životě...

Moje další životní kroky mě vedou do trapistického kláštera v Novém Dvoře, kde se po roce společenství, mlčení a přítomnosti Boží vytríbí, jak doufám, cíl i další kroky mého života.

Tak tedy: S prosbou za odpuštění všem, kteří na mě naráželi...

S vděčností všem, se kterými jsme kráčeli...

S požehnáním a přáním pokoje všem, kteří jsou součástí melodie mého života.

Děkuji. Děkuji. Děkuji...

bratr Ivo Kvapil

